ادامه از صفحه ۶

نفت را باید به هر قیمتی فروخت

◄ صادرات خود را به چه میزان می‌توانستیم برسانیم؟

ماکسیمم صادراتی که ایران در تاریخ دارد، حدود پنج‌میلیون‌و ۷۰۰ هزار بشکه است. در سند چشم‌انداز هم آمده که تولید ما باید به ۴.۵ تا ۵.۵ میلیون افزایش پیدا کند. همان کارها را باید دنبال می‌کردیم. البته زحمت هم کشیدند. یادم هست که تا ۸۰ HoA (Head of Agreement) امضا کرده بودند. اما این‌قدر فضای شلوغ‌کردن و تهمت‌زدن شده بود که وزارت نفت به این نتیجه رسیده بود که حتی توافق‌های نفتی خود را اعلام نکند. شفافیت کم شد و بعد نتیجه این شد که هست. الان هم بهتر این است که وابستگی ما به نفت کم شود اما همین الان هم نباید در موضوع توسعه چاه‌ها ساکت بنشینیم. بیشتر توجه‌مان را باید بر مخازن مشترک قرار دهیم و با کشورهای دیگر وارد مذاکره شویم. البته کار سختی است.

◄ مقامات عربستانی به پاکستان سفر کردند و در آنجا وعده سرمایه‌گذاری‌های قابل‌توجهی از جمله در حوزه پتروشیمی دادند. چند روز پیش نیز نخست‌وزیر دیگر کشور دوست، یعنی عراق به عربستان رفت و با بن‌سلمان دیدار کرد. آیا نقشه نفتی و اقتصادی خاورمیانه در حال تغییر است؟

عربستان کاری را می‌کند که منافع ملی‌اش اقتضا می‌کند. ولی با همه مسائلی که باید در بازار نفت مدنظر قرار دهیم باز هم سیاست است که حرف آخر را می‌زند. در مورد عراق، به‌نظر من دولت کنونی عراق دوست ایران است و می‌خواهد با ایران کار کند.

اتفاقا چقدر خوب است که عراق هم بتواند بخشی از پولی را که آقای ترامپ ادعا می‌کند با یک تلفن از عربستان می‌گیرد، از آنها بگیرد. اینها صرف روابط دوجانبه ایران و عراق هم می‌شود. درباره پاکستان هم همین‌طور. فقط شاید بهتر باشد که با پاکستان صحبت کنیم قرارگاه خاتم که از عسلویه تا ایرانشهر خط لوله ایران- پاکستان را کشیده، اگر منابع مالی وجود داشته باشد، آن را تا کراچی ادامه دهد.

◄ یعنی اقدامات عربستان و برای مثال انبار بزرگ نفتی امارات تغییر ویژه‌ای در مناسبات نفتی خاورمیانه ایجاد نمی‌کند؟

ببینید در کل اهمیت نفت خاورمیانه رو به کاهش است، مخصوصا بعد از افزایش نفت شیل آمریکا این موضوع قطعی است. اما به نظر من باز هم ایران نقش‌آفرینی خود را دارد و خواهد داشت. به قول قدیمی‌ها، زنده و مرده فیل یک قیمت است.

◄ شما در دیپلماسی تجربه‌ای به قدمت خود جمهوری اسلامی دارید. به نظرتان آیا در این سال‌ها دیپلماسی رشد داشته؟ چه تفاوتی بین دستگاه دیپلماسی امروز و دستگاه دیپلماسی دوره جنگ وجود دارد؟

بله، رشد قابل‌ملاحظه‌ای داشته. ما الان بازیگر مطرحی در دنیا هستیم. ببینید اینکه اقتصاد کشور ضعیف شده یک عیب است، اما تنها فاکتور قدرت کشور این نیست. این کشور به‌لحاظ تاریخی، نیروی انسانی و منابع معدنی وضعیت ممتازی دارد. سیاست خارجی ما خیلی بهتر شده است. من چون از اولی‌هایی بودم که در بخش نیروی انسانی این وزارتخانه کار می‌کردم، افتخار این را دارم که بگویم به لحاظ نیروی انسانی نیروهای خوبی آموزش دیده شده‌اند، ولی خب اشتباهاتی هم بوده؛ مسئله آتش‌سوزی در سفارت عربستان و حمله به سفارت انگلستان اشتباه بود. کاری که الان آقای ظریف در فاکس‌نیوز انجام دادند نشان می‌دهد که اتاق فکر این وزارتخانه کار می‌کند. خود آقای بولتون هم حتی اعتراف کرده که این کار خیلی پیچیده و دقیق بوده است.

◄ شما می‌گویید ۸۶۰ نفر در وزارت خزانه‌داری آمریکا ما را رصد می‌کنند. شما مسئول مرکز بررسی‌های وزارت خارجه هم بوده‌اید. یک تصویر از وزارت خارجه به ما می‌دهید؟ ما چطور داریم روی این موضوعات کار می‌کنیم.

سیستم وزارت خارجه این‌طور است که اطلاعات از پایین به بالا می‌آید و در شورای معاونان تصمیم‌گیری می‌شود. برخی از مطالبی که در سطح شورای معاونان نیست به هیئت دولت می‌رود. شاید برخی‌ها که به مصوبه نیاز داشته باشند هم به مجلس بروند و برخی به شورای امنیت ملی می‌روند. از سال پیش آقای دکتر ظریف مدیران را هم به خود وصل کرده تا کارها سریع‌تر شود. تیم‌های کارشناسی هم دارند، مخصوصا ادارات سیاسی و بین‌المللی. از دیگران هم اظهارنظر پذیرفته می‌شود. آقای دکتر ظریف هر هفته با استادان دانشگاه جلسه دارند. دفتر مطالعات سیاسی همچنان خیلی فعال است. با همه اینها به نظر من سیاست خارجی جای کار دارد و می‌تواند از ظرفیت‌های بیشتری استفاده کند. به نظر من تعداد خبرنگارهای خارجی در ایران خیلی کم است. این ضعف دیپلماسی است، حتی اگر این مسئله به جاهای دیگر هم مربوط باشد. اگر خبرنگار نیویورک تایمز یا گاردین یا فرانس ۲۴ به تهران بیایند، همین که از پل تجریش تا راه‌آهن قدم بزنند، می‌فهمند که این کشور یعنی چه، مردم چه می‌کنند و چه احساساتی دارند. ما این را دریغ می‌کنیم. چرا باید میز ایران در سی‌ان‌ان در دوبی باشد. خبرگزاری آسوشیتدپرس در تهران دفتر دارد و چه اشکالی دارد.

پاسخ به ۵ سؤال هسته‌ای

فک‌پلمب هسته‌ای از نوعی دیگر

زینب اسماعیلی: زمان گاهی، دور می‌زند و عقربه‌ها درست سر همان جایی که سال‌ها پیش ایستاده‌اند، می‌ایستند. اردیبهشت ۹۸، گویی عقربه‌ها به روزهای گرم مرداد ۸۴ برگشته‌اند؛ زمانی که سیدمحمد خاتمی باید دولت اصلاحات را تحویل دولت عدالت‌طلب محمود احمدی‌نژاد می‌داد. زمانی که توافق سعدآباد با شکست مواجه و از یو سی اصفهان فک‌پلمب شد. آن‌روزها حسن روحانی دبیر شورای عالی امنیت ملی بود و جواد ظریف جزء تیم مذاکره‌کنندگان.

حالا، امروز؛ چهارشنبه ۱۸ اردیبهشت ۹۸ قرار است ایران در برابر آنچه در یک سال گذشته بر برجام رفته است، اقدام متقابل کند. در راستای اقدام متقابل، ایران در نظر دارد از برخی تعهداتش طبق برجام بکاهد.

امروز هم‌زمان با یک‌سالگی خروج آمریکا از برجام است؛ زمانی‌که دونالد ترامپ اعلام کرد از توافق خارج می‌شود و ماشه تحریم‌های دوباره علیه ایران را چکاند با همان امضای پرطمطراقش.

آنچه در این یک سال بر ایران رفت، کم از دور پیشین تحریم‌ها نبود که در دولت دوم احمدی‌نژاد و دولت باراک اوباما برای مجاب‌کردن ایران به میز مذاکره گذشت. التهاب بازار ارز، نگرانی از یافتن خریدار نفت، نایاب‌شدن برخی کالاهای روزمره زندگی، مشکل در بازار غذا و دارو و تورم و... مسائلی بود که مردم ایران را در روزهای سختی قرار می‌داد. حالا دیگر از حلاوت مذاکره با وزیر خارجه آمریکا و دستیابی به توافق در میان مردم خبری نیست. حالا حتی پیش‌فرض برخی مردم دیگر این نیست که با مذاکره یا حتی توافق راه چاره‌ای ایجاد می‌شود. حالا مشکلات عرصه را تنگ کرده و بار مسائل بر دوش برجام و ناکارآمدی آن افتاده است. شاید به نظر شما اقدام ایران در کاهش تعهدات برجامی دیرهنگام به نظر برسد، شاید علت مذاکره‌نکردن با ترامپ برای شما جای سؤال باشد. در ادامه می‌خواهیم به این سؤال‌ها و چراها پاسخ دهیم.

چرا یک سال بعد

از خروج آمریکا از برجام یک سال گذشته است. حتما می‌پرسید چرا یک سال بعد از خروج آمریکا از برجام ایران تصمیم گرفته اقداماتی در راستای کاهش تعهداتش انجام دهد؟ طبق متن توافق، برای شکایت و بررسی آن بین چهار تا شش ماه زمان در نظر گرفته شده است و رفت و برگشت کمیسیون‌ها و جلسات کارشناسی چنین مدت‌زمانی را می‌طلبد. سال گذشته و به‌دنبال خروج آمریکا از برجام ایران و کشورهای ۴+۱ (روسیه، چین، انگلیس، آلمان و فرانسه) جلسات کمیسیون شکایت از برجام را برگزار کردند. اروپایی‌ها دست به ابتکار عمل زدند تا کانال مالی ویژه‌ای برای نقل و انتقال مالی با ایران راه‌اندازی کنند؛ کانالی که به دلیل سیطره دلار بر بازارهای اروپایی و جهان، به‌کندی پیش رفت. یعنی مسئله‌ای که سال‌ها اروپا با آن به طور ضمنی مواجه بود؛ یعنی ضعیف‌بودن پایه پولی یورو در برابر دلار، این بار به صورت عملی و جدی تجربه شد. راه‌اندازی این کانال مالی که ابتدا spv نامیده می‌شد (به عنوان یک عبارت کلی) و بعد به نام اینستکس معرفی شد، زمان زیادی برد و درنهایت آنچه اعلام شد هم آن نبود که ایران را راضی کند.

با این حال، اروپا در رابطه نزدیک با ایران، خواستار ادامه پایبندی به برجام بود. مهلت زمانی‌ای که ایران به اروپا برای فراهم‌کردن کانال مالی همچنین به روسیه و چین برای همراهی بعد از تحریم داد، یک سال طول کشید؛ زمانی که از منظر دیپلماسی خیلی طولانی به نظر نمی‌رسد. این یک سال حتی فرصتی برای بهبود رابطه ایران و آمریکا بود که متأسفانه ورق دیگرگون برگشته است.

چرا ترامپ خارج شد؟

اگر دونالد ترامپ جمهوری‌خواه و افراطی مشاوران بهتری داشت یا از مشاوره مشاوران خوبش استفاده می‌کرد و تنها زمین بازی را با تندورهایی مثل خودش به اشتراک نمی‌گذاشت، سرنوشت برجام به شکلی دیگر رقم می‌خورد. حتی ایرانیان خارج‌نشینی که به کاخ سفید مشورت می‌دهند، آن‌چنان از کشور فاصله گرفته و آن را نمی‌شناسند که مشاوره‌های آنها نتیجه عجیب و غریبی به بار می‌آورد. متأسفانه برخی از آنها کسانی هستند که واقعا ۴۰ دهه است که به ایران رفت‌وآمد ندارند و تصوراتشان درباره این کشور به قبل از دی و بهمن ۵۷ بازمی‌گردد. اگر همه اینها به گونه دیگری بود، ترامپ به عنوان یک سیاست‌مدار معقول و منطقی نباید از این توافق خارج می‌شد.

روزهای نهایی شدن برجام

یک مقام آگاه خبرداد

فرصت ۲ ماهه به ۴+۱ برای جبران

یک مقام آگاه در وزارت خارجه گفت: امروز چهارشنبه پنج سفیر از کشورهای ترکیب ۴+۱ به وزارت خارجه فراخوانده می‌شوند و نامه رئیس‌جمهور برای انعکاس به پایتخت‌هایشان به آنها تحویل داده می‌شود. در این نامه کاهش تعهدات ایران در اجرای برجام به عنوان عمل متقابل اعلام می‌شود. سفرای انگلیس، فرانسه، آلمان، روسیه و چین به عنوان اعضای باقی‌مانده در برجام در این نشست حضور خواهند داشت. همزمان در نامه دیگری جواد ظریف خطاب به فدریکا موگرینی به عنوان هماهنگ کننده برجام، به شرح فنی تعهداتی که ایران از این پس به آن متعهد نخواهد بود پرداخت. این نامه وجوه فنی امر و نامه رئیس‌جمهور ی وجوه سیاسی موضوع را توضیح می‌دهد. ایران در مرحله اول از لغو پایبندی‌اش به تعهدات هسته‌ای اعلام می‌کند به محدود کردن ذخایر خود که در متن برجام آمده، متعهد نخواهد بود. در گام اول، به محدود شدن ذخایر اورانیوم غنی‌شده به ۳۰۰ کیلوگرم و ۱۳۰ تن آب سنگین پایبند نخواهد بود و در جریان فعالیت هسته‌ای هر چقدر این دو پارامتر افزایش یابد ایران آن را محدود نخواهد کرد. ایران به کشورهای ۴+۱ فرصتی دو ماهه خواهد داد تا بتوانند وضعیت فروش نفت ایران را به میزان قبل از خروج آمریکا از برجام بازگرداند در غیر این صورت گام‌های طراحی‌شده بعدی برداشته خواهد شد.

اتفاقا ترامپ می‌توانست ایران را در شرایط سخت مذاکره‌های بعدی قرار دهد؛ مذاکره بر سر سوریه، یمن و منطقه به طور کلی. مقامات ایران دور یا نزدیک به مذاکره بر سر موضوعات غیرهسته‌ای نیز ترغیب می‌شدند. اما دونالد ترامپ فقط با یک هدف داخلی از برجام خارج شد؛ پشت‌پازدن به توافقی که دولت پیشین او انجام داده است؛ یعنی دولت باراک اوبامای دموکرات. از این‌رو او مدعی شد که ایران باید با او مذاکره کند؛ مذاکره‌ای که برای ترامپ تنها یک عکس رسانه‌ای بود برای سوءاستفاده تا با آن در بوق و کرنا کند که موفق شده است ایران را پای میز مذاکره بیاورد. فارغ از اینکه به قول محمدجواد ظریف، ما هیچ‌گاه میز مذاکره را ترک نکرده‌ایم آنها باید به میز مذاکره با ما بازگردند. فرصت ۱۰ روز گذشته نشان داد که چقدر نگاه ترامپ به موضوع مذاکره با ایران، ساختگی است. او و نزدیکانش هیچ واکنشی به موضوعی که ظریف روی میز گذاشت، نشان ندادند. ظریف گفت بیایید زندانیان‌مان را با هم مبادله کنیم. این اقدام اگرچه این بحث بر پایه یک هدف انسان‌دوستانه از سوی وزیر خارجه مطرح شده است اما ضمنا یکی از بندهای شروط پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، برای ایران نیز بود. پس چرا کسی از آن استقبال نکرد. احتمالا چون آنها به قاعده «همه یا هیچ» باور دارند.

چرا خارج نمی‌شویم؟

حتما از خودتان می‌پرسید چرا از توافق خارج نمی‌شویم؟ در جواب باید دید خروج از توافق به نفع ماست یا استمرار آن. تاکنون این توافق برای ایران امنیت ایجاد کرده است؛ از زیر یوغ فصلنامه‌های بند هفت که ایران را ناقض امنیت جهانی معرفی می‌کرد، خارج کرده و رابطه ایران با آژانس را که سال‌ها درگیر بحران بود، نجات داد همچنین بهبودی نسبی در رابطه ایران و اروپا ایجاد کرده است. تاکنون تلاش‌های آمریکا برای همراه‌کردن دیگران با خود بر سر رأی‌دادن به قطعنامه‌ای جدید علیه ایران موفق نبوده و بارها جلسات شورای امنیت به جای محکوم‌کردن ایران به جلسه دادگاه آمریکا بدل شده است. چرا باید ایران از توافقی که برایش بهبود فضای نسبی دیپلماتیک ایجاد کرده دست بشوید. یادمان نرود در جهان هیچ‌چیز قطعی نیست.

چه تعهداتی کاسته می‌شود؟

ایسنا در گزارشی دراین‌باره نوشته است: «به نظر می‌رسد، اقدامات متقابل ایران مبتنی‌بر بندهای ۲۶ و ۳۶ برجام بر «کاهش تعهدات» هسته‌ای استوار است. این اقدامات به نظر نمی‌آید در این مرحله به معنای خروج از برجام باشد بلکه ایران بر اساس بند ۲۶ با توجه به نقض برخی تعهدات برجامی از سوی طرف مقابل، اقداماتی را انجام می‌دهد و البته در صورت بی‌توجهی طرف‌های مقابل، این روند می‌تواند به خروج از برجام بینجامد.

آغاز غنی‌سازی ۳.۶۷ درصدی، پایبندنبودن ایران به ذخیره ۳۰۰ کیلوگرمی، نصب سانتریفیوژها در فردو که می‌تواند از نسل اول و دوم و IR-4 باشد، تولید آب سنگین بیش از ۱۳۰ تن و انبار آن در خاک کشور نه کشوری خارجی، توقف اجرای پروتکل الحاقی و دسترسی‌های اضافی، تحقیقات درباره سانتریفیوژهای پیشرفته و... از جمله اقداماتی است که می‌تواند در فهرست اقدامات احتمالی ایران در چارچوب «کاهش تعهدات» هسته‌ای‌اش قرار گیرد. اما از این میان برخی اقدامات می‌تواند اثرات سیاسی- بین‌المللی و فنی فوری‌تری نسبت به اقدامات دیگر داشته باشد، به‌ویژه اگر این اقدام یا اقدامات در حوزه غنی‌سازی باشد. یکی از این اقدامات، می‌تواند پایبندنبودن ایران به سقف ۳۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی‌شده به عنوان ذخیره در کشور باشد. بر اساس آخرین گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در اسفندماه سال ۹۷، کل موجودی ذخیره‌شده اورانیوم غنی‌سازی‌شده ایران از میزان ۳۰۰ کیلوگرم UF6 غنی‌شده تا میزان ۳.۶۷ درصد اورانیوم ۲۳۵ (یا معادل آن در اشکال مختلف شیمیایی) فراتر نرفته است. میزان ۳۰۰ کیلوگرم UF6 معادل با ۲۰۲.۸ کیلوگرم اورانیوم است. دومین اقدام ایران که می‌تواند اثری به مراتب گسترده در سطح بین‌الملل داشته باشد، کاهش نظارت‌های آژانس در سطوح مختلف بر فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای ایران است. آژانس در سه سال گذشته که از اجرای برجام می‌گذرد، کم‌سابقه‌ترین نظارت‌ها را در سطوح پادمانی، پروتکل الحاقی و حتی فراتر از دسترسی‌های قانونی نسبت به ایران داشته است و بر همکاری مطلوب ایران در این مدت با بازرسان آژانس صحه گذاشته است. سازمان انرژی اتمی بعد از دستور مقام معظم رهبری در خرداد سال ۹۷ بعد از اعلام خروج آمریکا از برجام، اقدامات و زمینه‌سازی‌هایی را در دستور کار برای اقدام متقابل در زمان مناسب قرار داد که به فراخور در سال گذشته شاهد رونمایی و افتتاح این پروژه‌ها بودیم و اکنون نظام آماده می‌شود تا از جدی‌ترین واکنش برجامی خود نسبت به رویکرد یک‌جانبه آمریکا و از سویی سکوت و بی‌تفاوتی طرف‌های دیگر برجام رونمایی کند.

چه می‌شود؟

کارشناسی نوشته تصمیم جدید ایران، حامل این پیام به آنهاست که فروپاشی برجام بیش از آنچه فکر می‌کردیم به ما نزدیک است. آنچه پیش‌رو است قطعا به برجام صدمه وارد می‌کند، حالا دیگر توافقی دست‌خورده داریم که هر کسی از گوشه‌ای به آن صدمه وارد کرده است و شاید در پایان این راه، دوباره همه سانتریفیوژهای خاموش روشن شود و همه تعلیق‌ها برداشته شود و همه آنچه در صنعت هسته‌ای به دست آوردیم به روزهای شلوغ خود بازگردد که اگر این شود هم باکی نیست، در شرایط فعلی کشور ایران، گویا تنها اهرم فشار به‌دست‌آوردن امتیاز همین پیشرفت‌های هسته‌ای است که حتما روزی دوباره روی میز مذاکره قرار خواهد گرفت. حسن روحانی و جواد ظریف ۱۴ سال پیش روزهای مشابهی را گذرانده‌اند؛ روزهایی که به دلیل ضعف عملکرد اروپایی‌ها و مخالفت آمریکا، توافق سعدآباد با شکست مواجه شد و با دستور مقام معظم رهبری به دولت وقت (دولت دوم سیدمحمد خاتمی) همه پلمب‌ها بر برنامه هسته‌ای برداشته شد و دهم مرداد ۱۳۸۴ یوسی‌اف اصفهان فک‌پلمب شد.

موسویان درباره گزینه‌های اقدام متقابل برجامی ایران:

ایران نیازمند اقدامی قاطع است

سیدحسین موسویان، دیپلمات پیشین ایران، در مقاله‌ای در میدل‌ایست نوشت:

ترامپ با خروج از برجام و اتخاذ «استراتژی فشار حداکثری»، خصمانه‌ترین اقدامات آمریکا علیه ایران بعد از انقلاب ۱۹۷۹ را کلید زده است. جان بولتون، مشاور امنیت ملی آمریکا، گفته است که آمریکا در واکنش به رفتارهای نگران‌کننده ایران، در حال استقرار ناوگروه «یواس‌اس آبراهام لینکلن» و شماری بمب‌افکن در خاورمیانه است تا پیام روشنی برای ایران باشد که هرگونه حمله‌ای به منافع آمریکا یا متحدان این کشور با نیرویی بی‌امان روبه‌رو خواهد شد. تام اودال و ریچارد دوربین، دو سناتور ارشد آمریکا، در سرمقاله مشترکی در واشنگتن‌پست به کنگره آمریکا درمورد ادعاهای غلط دولت ترامپ در مورد اینکه ایران به تعهدات بین‌المللی خود عمل نکرده، هشدار دادند. آنها نوشتند که «سیاست دولت ترامپ در مورد ایران، برخاسته از خاکستر جنگی اشتباه علیه عراق، آمریکا را به سمت جنگ علیه ایران به قصد تغییر رژیم در تهران هدایت می‌کند». آقای ظریف، وزیر خارجه ایران، هم گفت هدف دولت ترامپ تسلیم‌کردن ایران برای گفت‌وگوست، اما برنامه «تیم چهارنفره B» متشکل از بولتون، بن‌سلمان، بن‌زائد و نتانیاهو علیه ایران، تغییر رژیم و تجزیه ایران است. توافق برجام پس از ۱۲ سال مذاکره ایران و شش قدرت جهانی به نتیجه رسید و شورای امنیت سازمان ملل در قطع‌نامه ۲۲۳۱ آن را تصویب کرد. با لغو برجام، نقض قطع‌نامه‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و قطع‌نامه سازمان ملل، آمریکا تنها عضو متخلفی است که علاوه‌بر نقض برجام، سپاه پاسداران ایران را در لیست گروه‌های تروریستی قرار داده و به دنبال قطع کامل صادرات نفت ایران است. به گفته کارشناسان برجسته آمریکا، با این اقدامات، دولت ترامپ در حال محاصره ایران است و نسخه جنگ غیرقانونی بوش علیه عراق را دنبال می‌کند.

قصور اروپا

تمام این حوادث در شرایطی رخ می‌دهد که ایران طبق قطع‌نامه سازمان ملل به تمام تعهدات برجامی خود عمل کرده و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که عالی‌ترین مرجع برنامه هسته‌ای کشورهای عضو معاهده ان‌پی‌تی هم هست، حداقل ۱۴ بار انجام تعهدات ایران را تأیید کرده است. بعد از خروج آمریکا از برجام، اروپایی‌ها قادر به انجام تعهدات خود نبوده‌اند. رهبری ایران همچنین اخیرا اقدامات آمریکا و اسرائیل علیه ایران را آرایش جنگی توصیف و تأکید کرد که ملت ایران هم باید آرایش متناسب داشته باشد.

گزینه‌های ایران

با توجه به افزایش روزافزون تحریم‌ها و فشارها و با توجه به ضعف سایر قدرت‌های جهانی در انجام تعهدات برجامی خود، صبر ایران رو به اتمام است و دو گزینه در پیش‌رو دارد؛ اول: خروج تدریجی از برجام و دوم: خروج فوری و هم‌زمان از معاهده ان‌پی‌تی و برجام. معاون وزیر خارجه ایران گفته که از حمایت سیاسی اروپا از برجام استقبال می‌کنیم، اما این برای حفظ برجام کافی نیست. قرار است سه‌شنبه کارشناسان ایران و کشورهای ۴+۱ در بروکسل دیدار و تحریم‌های آمریکا را مورد بحث قرار دهند. بر اساس بند ۲۶ و ۳۶ برجام، آمریکا و اروپا متعهدند که تحریم‌های مرتبط با هسته‌ای را برداشته و تحریم جدیدی در این زمینه اعمال نکنند، در غیر این صورت ایران می‌تواند از تمام یا بخشی از برجام خارج شود. این درست است که ایران باید اقدام متقابل متناسبی داشته باشد، اما گزینه خروج تدریجی از برجام موجب عواقب ذیل خواهد شد.

عواقب مهم خروج از برجام

● **اول:** به فرض خروج کامل ایران از برجام، آمریکا سعی خواهد کرد شش قطع‌نامه ماقبل قطع‌نامه ۲۲۳۱ را که شامل تحریم‌های اجماعی قدرت‌های جهانی علیه ایران است، احیا و برای تعلیق غنی‌سازی و آب سنگین ایران تلاش کند.

● **دوم:** در غیاب قطع‌نامه ۲۲۳۱، محور آمریکا- اسرائیل تلاش خواهند کرد که کلیت برنامه هسته‌ای ایران در قالب فصل هفت منشور سازمان ملل، به‌عنوان تهدید صلح و امنیت جهانی قلمداد شود.

● **سوم:** چون ایران عضو معاهده ان‌پی‌تی است، آمریکا از این معاهده به‌عنوان ابزار استفاده و تلاش خواهد کرد از طریق آژانس بین‌المللی، فشارهای سنگینی برای بازرسی‌های غیرمعمول به ایران تحمیل شود. چنانچه ایران با بازرسی‌های مذکور مخالفت کند، آمریکا ادعاهای پوچ نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، را تبدیل به دستور کار آژانس کرده و تهران را متهم به تلاش برای ساخت بمب هسته‌ای خواهد کرد.

● **چهارم:** با خروج از برجام، آمریکا سعی خواهد کرد که سایر قدرت‌های جهانی را قانع کند که ایران معاهده ان‌پی‌تی را نقض کرده است، بنابراین این سناریو یک برد برای «تیم چهارنفره B» خواهد بود.

گزینه با قدرت چانه‌زنی بیشتر

گزینه دوم برای مقابله با اقدامات آمریکا این است که تهران در یادداشتی رسمی به شش کشور امضاکننده برجام، دبیرکل سازمان ملل و مدیرکل آژانس ضمن دادن یک مهلت زمانی کوتاه، اعلام کند چنانچه قدرت‌های جهانی به تعهدات برجامی خود عمل نکنند، ایران از معاهده ان‌پی‌تی و برجام به‌طور هم‌زمان خارج خواهد شد. آقای ظریف، وزیر خارجه ایران، گفت که در مقابله با تحریم‌های آمریکا، گزینه‌های مختلف روی میز ایران است که خروج ایران از معاهده ان‌پی‌تی یکی از آنهاست. هر دو گزینه پرخطر خواهد بود. احتمال تقابل نظامی در هر دو گزینه وجود دارد، اما گزینه دوم مؤثرتر خواهد بود، زیرا آمریکا نخواهد توانست از معاهده ان‌پی‌تی به‌عنوان یک ابزار قانونی برای اعمال فشار علیه ایران استفاده کند، بلکه قدرت چانه‌زنی ایران در مذاکرات بیش از گذشته افزایش خواهد یافت. آمریکا در موقعیتی قرار خواهد گرفت که متقاضی بازگشت ایران به معاهده ان‌پی‌تی و برجام باشد. درخواست‌های فعلی آمریکا، هم فراتر از معاهده ان‌پی‌تی است و هم فراتر از برجام. ایران باید آمریکا را به معاهده ان‌پی‌تی برگرداند و نه فراتر از آن.

کوتاه دیپلماسی

در بحرین ۱۹ نفر به جرم جاسوسی برای ایران محکوم شدند

● به گزارش ایسنا، به نقل از المنار انگلیسی، دادگاه عالی بحرین روز دوشنبه، ۱۹ نفر را به جرم «جاسوسی برای ایران» زندانی کرد. از بین این ۱۹ نفر، هشت نفر به حبس ابد، ۹ نفر به ۱۵ سال حبس و دو نفر دیگر به ۱۰ سال حبس محکوم شدند. همچنین دادگاه بحرین تابعیت ۱۵ نفر از این اشخاص را سلب کرده است. بحرین مدعی شده است این گروه متهم به ارسال اطلاعات به سپاه پاسداران و حزب‌الله بوده‌اند.

وزیر دفاع آمریکا:

ایران از اقدامات تحریک‌آمیز پرهیز کند

● وزیر دفاع موقت آمریکا در توییتی با تکرار ادعاهای رؤسای خود، ایران را مسئول هرگونه حمله به نیروها و منافع آمریکایی دانست. به گزارش ایسنا، پاتریک شاناهان، وزیر دفاع موقت آمریکا، در توییتر خود نوشت: شب گذشته با تأیید خودم، ناو آبراهام لینکلن و هواپیماهای بمب‌افکن را به محل تحت پوشش سنتکام فرستادم. این تغییر موقعیت را از روی احتیاط و به دلیل تهدیدهای نیروهای ایرانی انجام دادیم. او در توییت دیگری مدعی شد: ما از ایرانی‌ها می‌خواهیم از اقدامات تحریک‌آمیز پرهیز کنند. ما نظام ایران را مسئول هرگونه حمله به نیروها و منافع آمریکایی خواهیم دانست.

گفت‌وگوی برجامی ظریف با لاوروف فردا در مسکو

● وزیر امور خارجه شب گذشته در رأس هیئتی بلندپایه و با هدف رایزنی درباره آخرین وضعیت روابط دوجانبه، جدیدترین تحولات منطقه‌ای و موضوعات روز بین‌المللی، با همتای روس خود عازم پایتخت فدراسیون روسیه شد. محمدجواد ظریف در ملاقات با سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، مسائل دوجانبه، برجام و سایر مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی را به بحث و بررسی خواهد گذاشت. تمدید برنامه همکاری‌های وزارتخانه‌های امور خارجه ایران و روسیه و نیز امضای تفاهم‌نامه در زمینه تسهیلات ورودی و اقامتی برای اعضای خدمه پروازی شرکت‌های هواپیمایی دو کشور نیز از دیگر موضوعات محل بحث در دیدار وزرای خارجه ایران و روسیه خواهد بود.

بیانیه تهدیدآمیز بولتون زیر سر موساد بود

● یک پایگاه خبری آمریکایی فاش کرد این سازمان‌های امنیتی اسرائیل بوده‌اند که درباره «طرح احتمالی ایران برای حمله به منافع آمریکا و متحدانش در خلیج‌فارس» به کاخ سفید هشدار داده‌اند و دلیل انتشار بیانیه مشاور امنیت ملی آمریکا و تهدید ایران نیز بر اساس همین ادعای صهیونیست‌ها بوده است. به گزارش ایسنا، باراک راوید، خبرنگار شبکه ۱۳ تلویزیون رژیم صهیونیستی، به پایگاه خبری اکسیوس آمریکا گفته است: یکی از مقامات ارشد اسرائیلی به او اطلاع داده این رژیم اطلاعاتی را درباره «طرح یک حمله به منافع آمریکا در خلیج‌فارس از سوی ایران»، پیش از آنکه جان بولتون، مشاور امنیت ملی آمریکا، تهران را با «شدت عملی بی‌امان» تهدید کند، در اختیار آمریکا قرار داده است. به گفته این روزنامه‌نگار اسرائیلی، اطلاعاتی که از سوی موساد گردآوری و در اختیار آمریکا قرار داده شده است، دلیل بیانیه «شدیداللحن» بولتون بوده است. باراک راوید می‌گوید: مقامات اسرائیلی به من گفته‌اند اطلاعات درباره طرح احتمالی ایران علیه آمریکا یا متحدانش مانند عربستان سعودی یا امارات متحده عربی در خلیج‌فارس، دو هفته پیش در مذاکراتی در کاخ سفید میان یک هیئت اسرائیلی به ریاست میربنشابات، مشاور امنیت داخلی اسرائیل و هیئت آمریکایی به ریاست جان بولتون مطرح شد. باراک راوید در آخر گفت: «مقامات اسرائیلی به من گفته‌اند موساد سناریوهای متعددی را برای آنچه ایران ممکن است انجام دهد، طراحی کرده است. آنها گفته‌اند هنوز برای ما مشخص نیست ایران در تلاش برای انجام‌دادن چه چیزی است و چگونه می‌خواهد آن را انجام دهد، اما برایمان روشن است که صبر ایران تحت کمپین فشار حداکثری در حال پایان است و مقابله‌به‌مثل علیه منافع آمریکا در خلیج‌فارس را در نظر دارد».

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای توام با ارزیابی کیفی (۲۶۹۸ / ۳۵۰ / ۹۸)

شماره مجوز: ۱۳۹۸.۶۳۱ نوبت دوم

شرکت خطوط و مخابرات نفت ایران

مناقصه گزار : شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران - منطقه خوزستان
موضوع مناقصه : پیمان غذایی مراکز انتقال نفت عبدالخان، شهید زنگنه، بیدرویه و تاسیسات اندیمشک به صورت حجمی
مبلغ برآورد مناقصه : ۸۷٫۴۷۴٫۰۷۷٫۶۱۸ ریال
۱ - محل و مکان اجرای کار: مراکز انتقال نفت عبدالخان، شهید زنگنه، بیدرویه و تاسیسات اندیمشک
۲ - مدت اجرای کار: دو سال
۳ - نام دستگاه نظارت: امور اداری
۴ - قیمت ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ ۳٫۲۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال بصورت یک یا ترکیبی از ضمانت نامه های معتبر مندرج در بند های الف، ب، پ، ج، چ، ح ماده ۴ آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۹/۱۲۳۴۰۲ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیئت محترم وزیران.
ضمناً وجه نقد میبایست به حساب شماره IR ۰۴۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۴۶۸۷۱۲۰۲۱۵۹ بانک مرکزی واریز گردد.
- ارائه گواهینامه تعیین صلاحیت معتبر از وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی در زمینه امور آشپزخانه و رستوران (کد ۳) الزامی میباشد.
- گواهی تایید صلاحیت ایمنی(از اداره کار)
زمان و مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی : شرکت کنندگان می توانند از زمان چاپ آگهی نوبت اول تا ۵ روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم در ساعات اداری ، پس از واریز مبلغ ۳۰۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره IR ۰۴۰۱۰۰۰۰۴۱۰۴۶۸۷۱۲۰۲۱۵۹ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران- منطقه خوزستان واریز و به همراه فیش واریزی و معرفی نامه معتبر حضورا" جهت دریافت اسناد به آدرس ذیل مراجعه‌نمایند.
زمان و مهلت تحویل اسناد ارزیابی کیفی تکمیل شده : شرکت کنندگان میتوانند تا ۲ هفته پس از آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در ساعات اداری نسبت به تحویل اسناد ارزیابی کیفی تکمیل شده به آدرس ذیل اقدام نمایند. درج شناسه ملی و کد ثبت نام در پایگاه ملی بر روی پاکات تحویلی الزامی میباشد.
محل دریافت و تحویل اسناد : اهواز / خرمکوشک / شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران / منطقه خوزستان / امور حقوقی و قراردادها
اعلام نتایج ارزیابی کیفی : پس از انجام ارزیابی کیفی ، دعوتنامه شرکت در مناقصه برای مناقصه گرانی که صلاحیت ارزیابی کیفی را احراز نموده اند ارسال خواهد شد .
زمان و محل گشایش پاکات : پیشنهادهای واصله در محل کمیسیون مناقصات و در زمان مندرج در اسنا